

Minerva Scholarship Fund Eindverslag

Stage bij de Permanente Vertegenwoordiging bij de Verenigde Naties in New York

Het was dinsdagvond 28 november. Nadat ik in de afgelopen dagen honderden keren mijn mail had gecheckt, ontving ik eindelijk het bericht waarop ik zolang had gewacht: 'Gefeliciteerd, je komt vanaf februari stage lopen op de PV'. Een jarenlang gekoesterde wens kwam uit: ik was geselecteerd voor een stageplek op de Nederlandse Permanente Vertegenwoordiging bij de Verenigde Naties in New York.

In dit verslag zal ik stilstaan bij en terugkijken op het afgelopen halfjaar. Eerst zal ik kort weergeven hoe de Permanente Vertegenwoordiging, kort gezegd 'PV', is opgebouwd. Vervolgens besteed ik aandacht aan mijn takenpakket en wat mijn werkzaamheden zoal inhielden. Als laatste volgt een persoonlijke terugblik op het afgelopen halfjaar.

Organisatie

De Nederlandse Permanente Vertegenwoordiging bij de VN is onderdeel van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, ook wel 'BZ' genoemd. De PV heeft vier afdelingen: politiek, ontwikkeling en mensenrechten, militair en administratief, met een totaal van ongeveer dertig medewerkers. De PV wordt geleid door de ambassadeur en de plaatsvervangend ambassadeur. De afdelingen worden geleid door een afdelingshoofd, die verslag uitbrengen aan de (plaatsvervangend) ambassadeur. Stagiairs worden toegewezen aan een diplomaat en vallen onder de afdeling waartoe de begeleidende diplomaat behoort. Op de PV ging ik aan de slag op de afdeling ontwikkeling en mensenrechten waarbij de focus in mijn pakket lag op *gender*.

Taken

Het primaire doel van de PV is het uitvoeren van het Nederlandse beleid bij de VN. Bij het uitvoeren van Nederlands beleid is het van belang dat het ministerie in Den Haag geïnformeerd blijft over alle ontwikkelingen als ook andere ambassades en vertegenwoordigen van Nederland over de hele wereld. Van vergaderingen en evenementen waar Nederland belang aan hecht – de zogenaamde *prio's* – wordt actieve bijdrage verwacht. Dit betekent dat Den Haag het beleid bepaalt dat de Nederlandse vertegenwoordigers zullen uitvoeren en dat de vertegenwoordigers Den Haag na afloop informeren door middel van rapporten en verslagen.

Een mooi voorbeeld van *prio's* zijn de drie jaarlijkse bestuursvergaderingen van de fondsen en programma's van de VN. Onder mijn pakket vielen *UN Women* en het *UNFPA (United Nations Population Fund)*. Tijdens deze vergaderingen onderhandelen lidstaten met elkaar over de besluiten die het fonds in de komende periode moet gaan nemen. Het bestuur van het fonds heeft de taak lidstaten te informeren over hoe het doorvoeren van de besluiten uit vorige vergaderingen is gegaan. Je zou dit proces het beste kunnen vergelijken met aandeelhoudersvergaderingen van grote ondernemingen, waarbij Nederland als een van de topdonoren van de VN, aanwezig is als groot aandeelhouder. Hoe overzichtelijk dit op papier wellicht lijkt, hoe anders wees de praktijk zich uit: de planning liep van dag tot dag. Niemand weet van te voren of een vergadering die wordt gewijd aan het formuleren van een besluit over seksuele reproductieve gezondheid binnen een uur klaar is of de hele nacht zal duren. Het vroeg om de nodige flexibiliteit, maar juist deze dynamiek maakte het werk nog spannender en interessanter.

Reflectie

Sinds ik een aantal jaren geleden het bestaan van een stagemogelijkheid bij de PV in New York had ontdekt, wist ik dat ik dit wilde. Het multilaterale karakter van het werk, de mate van

idealisme ('de wereld verbeteren bij de VN'), het feit dat in New York de hoogste en grootste VN-organen gehuisvest zijn en de grote hoeveelheid aan zaken, belangen en bijzondere personen die de revue passeren hadden een enorme aantrekkingskracht op mij.

Mijn verwachtingen waren hoog gespannen en met gezonde spanning ben ik op 1 februari het vliegtuig ingestapt. Nu, ruim 6 maanden later, kan ik concluderen dat al mijn verwachtingen zijn uitgekomen. Het voelde bijna onwerkelijk in de Veiligheidsraad te zitten tussen Nobelprijswinnaar Nadia Murad en mensenrechtenadvocaat Amal Clooney of dagenlang bezig te zijn met het voorbereiden van het Nederlandse standpunt in een resolutie waar vervolgens in een prestigieuze krant als *The Guardian* hele beschouwingen aan werden gewijd.

Alhoewel ik het van te voren lastig vond me een voorstelling te maken van de concrete taken die ik zou krijgen, heb ik al mijn werk als bijzonder leerzaam en interessant ervaren. Als stagiair krijg je al snel veel verantwoordelijkheden en zit je dichtbij het vuur. Onderhandelingen en aannames van besluiten van de fondsen en programma's, coördinaties binnen EU verband en netwerklunches en -borrels met hele interessante, slimme en gemotiveerde mensen: ik was er bij.

Ook het leven in New York is me allerm minst tegengevallen. Elke dag liep ik van mijn kamer in Midtown West langs wolkenkrabbers en imposante gebouwen naar de PV in de Chrysler Building. Na de eerste twee weken was het gevoel dat ik me continue op een filmset begaf weg en voelde de stad aan als thuis. New York is een stad van eindeloze mogelijkheden maar aan veel opties hangt een flink prijskaartje. Het was dan ook een uitdaging voor vrijetijdsbesteding te zoeken naar gratis en gesubsidieerde evenementen door de gemeente van New York. Die waren er gelukkig volop. Van *outdoor movie screenings* tot aan Shakespeare voorstellingen in Central Park en *rush tickets* voor de Metropolitan Opera: ik heb er dankbaar gebruik van gemaakt.

De lessen die ik in New York op professioneel, sociaal, organisatorisch en persoonlijk vlak geleerd heb zijn voor mij van onschatbare waarde geweest voor de rest van mijn leven. Of mijn werkzaamheden iets voor 'de wereld' betekent hebben durf ik niet te zeggen. Wel is voor mij duidelijk dat ik ooit verder wil gaan met het werk waar ik mij in New York dag in dag uit zo voor heb ingezet. Het einde van mijn stage heeft aldus zowel een droom in vervulling gebracht als een nieuwe doen ontstaan: daar ben ik heel dankbaar voor.